

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-2589/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Petri Hertelendi Lovrić, u pravnoj stvari tužiteljice Renate Paukovac iz Zagreba, Čileanska ulica 1, OIB: 87417984342, koju zastupa punomoćnica Andreja Srednoselec Pintarić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Pintarić i Srednoselec Pintarić d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Klinička bolnica Merkur, Zagreb, Zajčeva ulica 19, OIB: 25883882856, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 02. lipnja 2026., u prisutnosti punomoćnice tužiteljice Andreje Srednoselec Pintarić, odvjetnice i punomoćnice tuženika Marije Čurić, diplomirane pravnice, dana 13. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Nalaže se tuženiku KLINIČKA BOLNICA MERKUR, OIB: 25883882856, ZAGREB, ZAJČEVA ULICA 19, da tužitelju PAUKOVAC RENATI, OIB: 87417984342, ZAGREB, ČILEANSKA ULICA 1, isplati razlike manje isplaćenih plaća u ukupnom iznosu od 2.619,49 eura zajedno sa zateznom kamatom, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržan u bruto iznosu, tekućom:

- na iznos od 38,86 eura od dana 16.12.2020.godine,
- na iznos od 37,00 eura od dana 16.01.2021.godine,
- na iznos od 33,18 eura od dana 16.02.2021.godine,
- na iznos od 37,28 eura od dana 16.03.2021.godine,
- na iznos od 37,63 eura od dana 16.04.2021.godine,
- na iznos od 38,14 eura od dana 16.05.2021.godine,
- na iznos od 39,73 eura od dana 16.06.2021.godine,
- na iznos od 38,14 eura od dana 16.07.2021.godine,
- na iznos od 38,16 eura od dana 16.08.2021.godine,
- na iznos od 38,49 eura od dana 16.09.2021.godine,
- na iznos od 38,30 eura od dana 16.10.2021.godine,
- na iznos od 38,31 eura od dana 16.11.2021.godine,
- na iznos od 38,31 eura od dana 16.12.2021.godine,
- na iznos od 36,91 eura od dana 16.01.2022.godine,
- na iznos od 38,19 eura od dana 16.02.2022.godine,
- na iznos od 38,31 eura od dana 16.03.2022.godine,
- na iznos od 38,31 eura od dana 16.04.2022.godine,
- na iznos od 37,47 eura od dana 16.05.2022.godine,

- na iznos od 35,58 eura od dana 16.06.2022.godine,
- na iznos od 38,30 eura od dana 16.07.2022.godine,
- na iznos od 38,33 eura od dana 16.08.2022.godine,
- na iznos od 38,98 eura od dana 16.09.2022.godine,
- na iznos od 39,54 eura od dana 16.10.2022.godine,
- na iznos od 42,14 eura od dana 16.11.2022.godine,
- na iznos od 42,42 eura od dana 16.12.2024.godine,
- na iznos od 42,42 eura od dana 16.01.2023.godine,
- na iznos od 42,27 eura od dana 16.02.2023.godine,
- na iznos od 42,41 eura od dana 16.03.2023.godine,
- na iznos od 43,77 eura od dana 16.04.2023.godine,
- na iznos od 44,80 eura od dana 16.05.2023.godine,
- na iznos od 45,32 eura od dana 16.06.2023.godine,
- na iznos od 45,42 eura od dana 16.07.2023.godine,
- na iznos od 45,35 eura od dana 16.08.2023.godine,
- na iznos od 45,45 eura od dana 16.09.2023.godine,
- na iznos od 44,14 eura od dana 16.10.2023.godine,
- na iznos od 47,90 eura od dana 16.11.2023.godine,
- na iznos od 46,79 eura od dana 16.12.2023.godine,
- na iznos od 47,90 eura od dana 16.01.2024.godine,
- na iznos od 47,50 eura od dana 16.02.2024.godine,
- na iznos od 47,49 eura od dana 16.03.2024.godine,
- na iznos od 98,24 eura od dana 16.04.2024.godine,
- na iznos od 92,22 eura od dana 16.05.2024.godine,
- na iznos od 104,92 eura od dana 16.06.2024.godine,
- na iznos od 89,93 eura od dana 16.07.2024.godine,
- na iznos od 62,92 eura od dana 16.08.2024.godine,
- na iznos od 37,06 eura od dana 16.10.2024.godine,
- na iznos od 94,88 eura od dana 16.11.2024.godine,
- na iznos od 84,17 eura od dana 16.12.2024.godine,
- na iznos od 3,49 eura od dana 16.01.2025.godine,
- na iznos od 63,19 eura od dana 16.02.2025.godine,
- na iznos od 100,56 eura od dana 16.03.2025.godine,
- na iznos od 90,50 eura od dana 16.04.2025.godine,
- na iznos od 23,46 eura od dana 16.05.2025.godine,
- na iznos od 11,16 eura od dana 16.06.2025.godine,
- na iznos od 4,72 eura od dana 16.08.2025.godine,
- na iznos od 2,89 eura od dana 16.09.2025.godine,
- na iznos od 0,56 eura od dana 16.10.2025.godine,
- na iznos od 8,79 eura od dana 16.12.2025.godine,
- na iznos od 10,92 eura od dana 16.01.2026.godine,

pa do 31.12.2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena pa od 01.01.2023. godine do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako

polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnične troškove zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjskog rješenja do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a sve u roku od 15 dana.“

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu pomoćnog radnika u sustavu s posebnim uvjetima rada (ranije pralja) u Odjelu za pranje i održavanje rublja. Ističe da je u utuženom razdoblju radila u posebnim uvjetima rada jer je najmanje dvije trećine radnog vremena bila izložena infektima i štetnim tvarima prilikom preuzimanja, pranja i održavanja bolničkog rublja kontaminiranog krvlju, izlučevinama i drugim biološkim agensima, zbog čega smatra da ispunjava uvjete za dodatak za posebne uvjete rada u visini od 17% sukladno čl. 55. st. 2. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja. Nadalje tvrdi da ostvaruje pravo i na dodatno uvećanje od 4% iz čl. 55. st. 3. Kolektivnog ugovora jer ne ostvaruje dodatak iz čl. 58. Kolektivnog ugovora, pa smatra da joj pripada ukupni dodatak od 21%, umjesto 11% koji joj je tuženik obračunavao i isplaćivao. Poziva se i na Zaključak br. 22 Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora od 24. siječnja 2014. godine. Osim toga, navodi da joj za razdoblje od ožujka 2024. do prosinca 2025. nije obračunavana plaća prema koeficijentu 1,15 za koji smatra da joj pripada, zbog čega potražuje i razliku plaće po toj osnovi. Ističe da su zbog pogrešno obračunate plaće nepravilno obračunate i naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad. Nakon dostavljenog obračuna tuženika, podneskom od 2. lipnja 2026. konačno je uredila tužbeni zahtjev te potražuje isplatu ukupno 2.619,49 eura sa zateznim kamatama i naknadom parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te ističe prigovor zastare. Ne osporava da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila zaposlena na radnom mjestu pralje, odnosno pomoćne radnice u sustavu s posebnim uvjetima rada u Odjelu za pranje i održavanje rublja, ali navodi da prema opisu poslova i stvarnom obavljanju rada nije radila najmanje dvije trećine radnog vremena s infektima i otrovima, zbog čega nema pravo na traženi dodatak za posebne uvjete rada. Ističe da je zbog posljedica potresa od kolovoza 2021. do kolovoza 2025. poslove pranja, glačanja i obrade rublja temeljem okvirnog sporazuma i ugovora obavljao vanjski izvršitelj, dok je tužiteljica obavljala isključivo poslove sortiranja rublja u

zatvorenim PVC vrećama, čime je isključena izloženost infektima i otrovima. Smatra da se Zaključak Zajedničkog povjerenstva na koji se tužiteljica poziva ne može primijeniti na njezino radno mjesto, a priložena dokumentacija KBC-a Zagreb nije relevantna za ovaj spor. Ističe da je plaća tužiteljici pravilno obračunavana i isplaćivana, uključujući naknadu plaće za vrijeme bolovanja i godišnjeg odmora, kao i koeficijente određene sukladno važećim propisima i dodacima ugovora o radu. Također navodi da tužiteljica nije podnijela zahtjev za ispravak koeficijenta u smislu čl. 36. st. 6. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti te obvezati tužiteljicu na naknadu troškova postupka.

3. U tijeku postupka sud je proveo dokaz uvidom u svu dokumentaciju koju su stranke dostavile u spis, proveo je dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke u postupku, te su radi ekonomičnosti postupka umjesto saslušanja svjedoka pročitani iskazi svjedoka Ankice Radoš i Josipa Huzanića iz istovrsnog predmeta.

4. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP) sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatu razlike plaće s osnove dodatka za posebne uvjete rada zbog rada s infektima i otrovima, zajedno s razlikom naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, kao i zahtjev za isplatu razlike plaće po osnovi primjene višeg koeficijenta radnog mjesta.

6. Nije sporno da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila zaposlena kod tuženika na radnom mjestu pralje, odnosno pomoćne radnice u sustavu s posebnim uvjetima rada u Odjelu za pranje i održavanje rublja, kao ni da joj je tuženik obračunavao i isplaćivao plaću prema koeficijentima utvrđenim dodacima ugovora o radu.

Visina tužbenog zahtjeva među strankama nije sporna, budući da je tužiteljica svoj zahtjev uskladila s obračunom koji je tijekom postupka dostavio sam tuženik, pa je stoga u ovom postupku sporna isključivo osnova tužbenog zahtjeva, odnosno ostvaruje li tužiteljica pravo na utuženi dodatak na plaću.

7. Sporno je ostvaruje li tužiteljica pravo na uvećanje plaće po osnovi rada u posebnim uvjetima rada zbog rada s infektima i otrovima, odnosno je li u utuženom razdoblju najmanje dvije trećine radnog vremena obavljala poslove uz izloženost infektima i otrovima. Sporno je i ostvaruje li pravo na isplatu razlike plaće po osnovi višeg koeficijenta radnog mjesta te posljedično pravo na razliku naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, kao i osnovanost istaknutog prigovora zastare.

8. Odredbom članka 90. stavka 2. i 3. Zakona o radu ("Narodne novine" br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, dalje: ZR) propisano je da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću koju radnik ostvaruje prema propisanim, utvrđenim ili ugovorenim osnovama odnosno mjerilima određenim posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, dok se plaća može sastojati od osnovne plaće, dodataka i ostalih primitaka.

9. Nadalje, člankom 94. stavkom 1. ZR-a propisano je da radnik za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom i neradnim danom utvrđenim posebnim zakonom ima pravo na povećanu plaću, u visini i na način određenima kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu.

10. Odredbom članka 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja („Narodne novine“ br. 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20, 3/23, 68/23) propisano je da radniku pripada dodatak na osnovnu plaću za rad u posebnim uvjetima rada, pri čemu se visina dodatka utvrđuje prema vrsti poslova koje radnik obavlja.

11. Nadalje, Popis radnih mjesta i poslova s pravom na dodatak za posebne uvjete rada, koji čini sastavni dio Kolektivnog ugovora, propisuje da pomoćni nezdravstveni radnik koji najmanje dvije trećine radnog vremena radi s infekcima i otrovima ostvaruje pravo na dodatak za posebne uvjete rada u propisanoj postotku od osnovne plaće.

12. Budući da su visina i uvjeti ostvarivanja prava na povećanu plaću zbog otežanih uvjeta rada u konkretnom slučaju uređeni Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, odlučno je utvrditi ispunjava li tužiteljica uvjete propisane tim Kolektivnim ugovorom za ostvarivanje dodatka zbog rada s infekcima i otrovima, odnosno je li u utuženom razdoblju najmanje dvije trećine radnog vremena stvarno obavljala poslove uz takvu izloženost.

13. Uvidom u Ugovor o radu od 2. studenoga 2018. sud je utvrdio da je tužiteljica zasnovala radni odnos kod tuženika na neodređeno vrijeme na radnom mjestu pralja.

14. Uvidom u Dodatak ugovoru o radu od 4. ožujka 2024. utvrđeno je da je, radi usklađivanja sa Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama te Uredbom o nazivima radnih mjesta, radno mjesto tužiteljice prevedeno u radno mjesto pomoćni radnik (Odjel za pranje i održavanje rublja) uz koeficijent za obračun plaće 1,06.

15. Iz Dodatka ugovoru o radu od 10. travnja 2025. proizlazi da je tužiteljica od 1. travnja 2025. raspoređena na radno mjesto pomoćni radnik u sustavu s posebnim uvjetima rada (pralja) uz koeficijent za obračun plaće 1,15.

16. Iz potvrde Odjela za kadrovske poslove i izvataka iz Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta proizlazi da su opis i uvjeti radnog mjesta pomoćni radnik u sustavu s posebnim uvjetima rada (pralja) tijekom cijelog utuženog razdoblja ostali neizmijenjeni. Iz opisa poslova proizlazi da navedeno radno mjesto obuhvaća poslove preuzimanja, vaganja i evidentiranja rublja, punjenja strojeva za pranje i sušenje, doziranja sredstava za pranje, glačanja, sortiranja i izdavanja čistog rublja te obavljanje drugih poslova po nalogu voditelja.

17. Uvidom u ugovore sklopljene između tuženika i zajednice ponuditelja URIHO-Zagreb i Krokoteks d.o.o. za 2021., 2022., 2023. i 2024. godinu utvrđeno je da je tuženik tijekom utuženog razdoblja poslove pranja i glačanja bolničkog rublja ugovorio s vanjskim izvršiteljem temeljem Okvirnog sporazuma Ministarstva zdravstva Republike Hrvatske.

18. Uvidom u dokumentaciju koju je dostavila tužiteljica sud je utvrdio da ista sadrži procjenu rizika radnog mjesta pralje te ukazuje na mogućnost izloženosti biološkim štetnostima i propisuje mjere zaštite na radu. Međutim, navedena dokumentacija sama po sebi ne dokazuje da je tužiteljica u utuženom razdoblju najmanje dvije trećine radnog vremena stvarno obavljala poslove uz izloženost infektima i otrovima, već predstavlja procjenu mogućih rizika vezanih uz predmetno radno mjesto.

19. Svjedokinja Ankica Radoš iskazala je da je kod tuženika zaposlena 26 godina na poslovima pralje te da se način obavljanja poslova značajno promijenio nakon pandemije bolesti COVID-19 i potresa. Navela je da su pralje ranije prale cjelokupno bolničko rublje, dok je postupno pranje najprije dijela, a potom i cjelokupnog rublja preuzeo vanjski izvršitelj. U utuženom razdoblju posao pralja sastojao se od preuzimanja, skeniranja i evidentiranja vreća s prljivim rubljem te njihova odlaganja radi preuzimanja od strane vanjskog izvršitelja. Istaknula je da su vreće ponekad otvorene ili sadrže tekućinu, da pri njihovom zatvaranju može doći do izlaska zraka iz vreća te da se povremeno događalo curenje tekućine iz vreća. Navela je i da su tijekom rada koristile zaštitne rukavice, a tijekom pandemije i dodatnu zaštitnu opremu. Također je iskazala da su se ona i ostale pralje usmeno obraćale voditeljici i sindikatu zbog uvjeta rada, kvalitete zaštitne opreme i visine plaće, ali da nisu podnosile pisane prigovore.

20. Svjedok Josip Huzanić iskazao je da je od 2021. rukovoditelj službe te da je upoznat s organizacijom rada praonice. Naveo je da je od kolovoza 2021. pranje bolničkog rublja preuzeo vanjski izvršitelj, a da su nakon početka obnove zgrade zbog potresa pralje prestale obavljati poslove pranja te su zadužene za sortiranje i evidentiranje čistog rublja. Iskazao je da pralje ne bi trebale dolaziti u doticaj s prljivim rubljem jer se ono od mjesta prikupljanja odvozi u prostor za preuzimanje od strane vanjskog izvršitelja, pri čemu za skeniranje vreća nije potrebno njihovo otvaranje. Nadalje je naveo da nije upoznat s bilo kakvim prijavljenim incidentima ili ozljedama pralja, niti s prigovorima na uvjete rada ili miješanje prljivog rublja s medicinskim otpadom. Istaknuo je da su praljama osigurana zaštitna sredstva i oprema te da su osposobljene za siguran rad. Također je naveo da je povećanje koeficijenta bilo predloženo radi zadržavanja radnika, a ne zbog promjene uvjeta rada. Ujedno je izjavio da nije bio prisutan prilikom dovoza prljivog rublja u praonicu te nema neposrednih saznanja o načinu njegove predaje praljama.

21. Tužiteljica je iskazala da je kod tuženika zaposlena od 2. studenoga 2018. na radnom mjestu pralje te da obavlja poslove zaprimanja, skeniranja i sortiranja prljivog bolničkog rublja koje se u PVC vrećama prebacuje u kaveze vanjskog izvršitelja koji obavlja pranje rublja, kao i sortiranja čistog rublja po njegovu povratu. Navela je da prljivo rublje dolazi u bijelim i rozim PVC vrećama, pri čemu se zarazno rublje nalazi u rozim vrećama. Istaknula je da su vreće često otvorene, poderane ili prenatrpane pa prilikom njihova premještanja rublje ispada iz vreća, a ponekad se iz njih izlijeva i tekućina, zbog čega smatra da je izložena infektima tijekom rada. Navela je da prljivo rublje ne vadi iz vreća niti ga izravno ne sortira, već vreće premješta u kaveze vanjskog izvršitelja koristeći zaštitne rukavice.

22. Sud je iskaze tužiteljice, svjedokinje Ankice Radoš i svjedoka Josipa Huzanića ocijenio u međusobnoj povezanosti te u vezi s provedenim materijalnim dokazima. Nije sporno da je tijekom utuženog razdoblja organizacija rada u praonici promijenjena te da je pranje bolničkog rublja preuzeo vanjski izvršitelj, dok su pranje nastavile obavljati poslove zaprimanja, skeniranja, evidentiranja i sortiranja rublja. U tom dijelu iskazi svih saslušanih osoba međusobno su suglasni te ih sud prihvaća kao vjerodostojne.

23. Sud prihvaća iskaze tužiteljice i svjedokinje Ankice Radoš u dijelu u kojem opisuju svakodnevni način obavljanja poslova, odnosno da su prilikom rada dolazile u doticaj s vrećama u kojima se nalazilo prljavo bolničko rublje, da su vreće ponekad bile otvorene, poderane ili prenatrpane te da je povremeno dolazilo do ispadanja rublja ili curenja tekućine. Njihovi su iskazi u tom dijelu međusobno podudarni i životno uvjerljivi.

24. Međutim, sud nije prihvatio njihove zaključke da opisane okolnosti same po sebi znače da su najmanje dvije trećine radnog vremena radile s infekcima i otrovima u smislu odredbi Kolektivnog ugovora. Naime, iz njihovih iskaza proizlazi da nakon preuzimanja poslova od strane vanjskog izvršitelja nisu obavljale pranje, obradu niti neposredno rukovanje sadržajem vreća, već su iste preuzimale, evidentirale i premještale radi daljnje otpreme. Stoga navedeni iskazi ne potvrđuju da je tužiteljica tijekom pretežitog dijela radnog vremena obavljala poslove koji bi predstavljali rad s infekcima i otrovima u opsegu propisanom Kolektivnim ugovorom.

25. Iskaz svjedoka Josipa Huzanića sud prihvaća u dijelu u kojem opisuje organizaciju rada nakon uvođenja vanjskog izvršitelja, budući da je isti kao rukovoditelj službe neposredno upoznat s načinom organizacije poslova te je njegov iskaz u tom dijelu suglasan provedenim ispravama. Međutim, sud njegov iskaz nije mogao prihvatiti kao odlučan glede svakodnevnog načina obavljanja poslova pranje, budući da je sam naveo kako nije redovito prisustvovao preuzimanju prljavog rublja niti je bio prisutan prilikom njegova dovoza u praonicu, zbog čega o tim okolnostima nema neposrednih saznanja.

26. Slijedom svega navedenoga, sud utvrđuje da provedeni personalni dokazi potvrđuju kako je nakon promjene organizacije rada tužiteljica i dalje dolazila u kontakt s vrećama koje su sadržavale prljavo bolničko rublje. Međutim, iz istih dokaza proizlazi i da je pranje i obradu rublja u utuženom razdoblju obavljao vanjski izvršitelj, dok su poslovi tužiteljice bili ograničeni na zaprimanje, skeniranje, evidentiranje i premještanje vreća te sortiranje čistog rublja.

Materijalni dokazi nedvojbeno potvrđuju da je tuženik u cijelom spornom četverogodišnjem razdoblju, na temelju Okvirnog sporazuma Ministarstva zdravstva i četiriju uzastopnih godišnjih ugovora, eksternalizirao cjelokupno pranje, sušenje i glačanje rublja vanjskom izvršitelju. Ovaj niz ugovora sklopljenih za svaku godinu posebno isključuje svaku mogućnost da je tužiteljica u tom razdoblju sudjelovala u fizičkom pranju ili neposrednoj obradi bolničkog rublja.

Sama mogućnost povremenog kontakta s prljavim bolničkim rubljem nije dovoljna za ostvarivanje prava na predmetni dodatak, budući da Kolektivni ugovor zahtijeva da radnik najmanje dvije trećine radnog vremena stvarno radi s infekcima i

otrovima, a upravo tu odlučnu činjenicu tužiteljica u postupku nije dokazala, pri čemu teret dokazivanja u smislu čl. 135. st. 1. ZR-a leži na njoj kao osobi koja smatra da joj je povrijeđeno pravo iz radnog odnosa, stoga je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbijen kao neosnovan.

27. Neosnovan je i dio tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica potražuje razliku plaće po osnovi primjene koeficijenta 1,15 za razdoblje prije 1. travnja 2025. Iz provedenih dokaza, a osobito Dodatka ugovoru o radu od 4. ožujka 2024. i Dodatka ugovoru o radu od 10. travnja 2025., proizlazi da je tužiteljica od 1. ožujka 2024. do 31. ožujka 2025. obavljala poslove radnog mjesta pomoćni radnik (Odjel za pranje i održavanje rublja) uz koeficijent 1,06, dok je tek od 1. travnja 2025. raspoređena na radno mjesto pomoćni radnik u sustavu s posebnim uvjetima rada (pralja) za koje je ugovoren koeficijent 1,15.

28. Tužiteljica tijekom postupka nije dokazala da je prije 1. travnja 2025. obavljala poslove radnog mjesta za koje je bio propisan koeficijent 1,15 niti da je postojala pravna osnova za raniju primjenu navedenog koeficijenta. Sama činjenica da je od 1. travnja 2025. sklopljen dodatak ugovoru o radu kojim je ugovoren novi naziv radnog mjesta i viši koeficijent ne znači da tužiteljica ima pravo na retroaktivnu primjenu toga koeficijenta za prethodno razdoblje.

29. Pri tome valja istaknuti da je povećanje koeficijenta posljedica izmjene ugovorenih uvjeta rada i rasporeda na drugo radno mjesto, a ne utvrđenja da je tužiteljici i ranije bio pogrešno obračunavan koeficijent plaće. Tužiteljica nije dokazala da je prije 1. travnja 2025. postojala odluka poslodavca, propis ili druga pravna osnova koja bi joj davala pravo na obračun plaće prema koeficijentu 1,15, zbog čega je i taj dio tužbenog zahtjeva neosnovan. Pravo na plaću ostvaruje se prema radnom mjestu na koje je radnik raspoređen i koeficijentu utvrđenom ugovorom o radu odnosno njegovim izmjenama.

30. Sud je odbio prijedlog za provođenje kombiniranog vještačenja po vještaku zaštite na radu, specijalistu medicine rada i infektologu kao suvišan. Naime, iz dostavljene Procjene rizika proizlazi da je radno mjesto pralje radno mjesto s posebnim uvjetima rada te da su na tom radnom mjestu prepoznate određene opasnosti, uključujući opasnost od bioloških štetnosti, što među strankama nije sporno. Međutim, predmet ovog spora nije utvrđivanje postojanja rizika na radnom mjestu niti stručna ocjena mogućih opasnosti, već utvrđenje činjenice koje je poslove tužiteljica stvarno obavljala u utuženom razdoblju te je li pritom najmanje dvije trećine radnog vremena radila s infektima i otrovima u smislu odredaba Kolektivnog ugovora. Navedena činjenica utvrđuje se izvođenjem personalnih i materijalnih dokaza, a ne vještačenjem. Vještak nije ovlašten utvrđivati sadržaj poslova koje je tužiteljica stvarno obavljala niti ocjenjivati ispunjava li time pretpostavke za ostvarivanje prava iz Kolektivnog ugovora. To je posao suda. Vještak može dati stručno mišljenje o rizicima pojedinog radnog mjesta, ali ne može utvrđivati sadržaj rada koji je tužiteljica stvarno obavljala u utuženom razdoblju. Stoga predloženo vještačenje ne bi moglo doprinijeti utvrđivanju odlučnih činjenica niti utjecati na drugačiju odluku suda.

Naime, predmet spora nije bio utvrđivanje stručnih, medicinskih ili tehničkih činjenica koje bi nadilazile opće znanje suda, već isključivo utvrđenje što je tužiteljica

u utuženom razdoblju stvarno radila. To je činjenično pitanje koje se razrješava personalnim i materijalnim dokazima, a ne stručnim mišljenjem.

Svrha vještačenja jest pružiti sudu stručno znanje koje sâm nema. Međutim, pitanje koje je u ovom predmetu bilo odlučno, je li tužiteljica tijekom pretežitog dijela radnog vremena neposredno rukovala infektivnim materijalom, ili je pak premještala zatvorene PVC vreće, nije medicinsko niti tehničko pitanje. To je čisto činjenično pitanje koje se utvrđuje iskazima osoba koje su bile prisutne i ispravama o organizaciji rada. Nitko ne spori da na radnom mjestu pralje postoje određeni rizici od bioloških štetnosti, to je eksplicitno potvrđeno i samom Procjenom rizika pa je ta okolnost između stranaka nesporna. Vještak koji bi samo potvrdio ono što već nije sporno nije potreban.

Budući da su iz iskaza tužiteljice, svjedokinje Ankice Radoš, svjedoka Josipa Huzanića te dostavljene dokumentacije, osobito ugovora s vanjskim izvršiteljem, već utvrđene sve odlučne činjenice o sadržaju rada tužiteljice, provođenje predloženog vještačenja ne bi moglo utjecati na drukčiju odluku suda te je isti dokazni prijedlog odbijen kao suvišan.

31. Sud je odbio prijedloge tužiteljice za saslušanje svjedoka Željke Bukvić, Ankice Kresović, Vesne Ostojić i Monike Martinović, kao i podredni prijedlog za financijsko vještačenje, budući da su odlučne činjenice utvrđene drugim provedenim dokazima, a visina tužbenog zahtjeva među strankama nije bila sporna jer je tužiteljica svoj zahtjev uskladila s obračunom koji je dostavio sam tuženik. Jednako tako, sud je odbio i prijedlog tuženika za saslušanje svjedokinje Klare Nenadić Kalanj, budući da bi se njezinim iskazom dokazivale okolnosti koje su već dovoljno utvrđene provedenim dokazima.

32. S obzirom da je sud utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan, nije bilo potrebno posebno odlučivati o istaknutom prigovoru zastare

33. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Kako je tužiteljica u cijelosti izgubila parnicu, odbijen je njezin zahtjev za naknadu troškova postupka. Tuženiku trošak postupka nije dosuđen jer nije imao niti je zatražio troškove potrebne za vođenje parnice.

34. Na temelju odredbe čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18) tužiteljica je oslobođena obveze plaćanja sudskih pristojbi u ovoj pravnoj stvari.

U Zagrebu 13. srpnja 2026.

Sutkinja:
Petra Hertelendi Lovrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi e-komunikacijom ili pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud.

DNA:

1. tužiteljici po punomoćniku
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088a-aa0d0**

Kontrolni broj: **0ebc3-1bfaa-17792**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.